

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 605/2024
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца SEB-AGRAR ДОО Нови Сад – у стечају, чији је пуномоћник Предраг Загорчић, адвокат у ..., против туженог NUTRIENT ДОО Суботица, Чантавир, чији је пуномоћник Миодраг Кунић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 4665/23 од 22.02.2024. године, у седници одржаној дана 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 4665/23 од 22.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 4665/23 од 22.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду 6П 37/22 од 22.06.2023. године, у ставу I изреке, укинута је решење о извршењу Привредног суда у Суботици Иив 197/2021 од 25.08.2021. године, у ставу II изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 5.903.960,56 динара са законском затезном каматом почев од 03.11.2022. године до исплате и износ од 2.228.057,66 динара; у ставу III изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на досуђени износ од 2.228.057,66 динара почев од 03.11.2022. године до исплате, у ставу IV изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 231.813,92 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног износа захтев за накнаду трошкова одбијен.

Пресудом Привредног апелационог суда 5 Пж 4665/23 од 22.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, а усвојена је жалба тужиоца и преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 684.410,36

динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 33.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца за исплату дуга у износу од 8.132.018,22 динара проистеклог из пословног односа са туженим поводом промета добара и услуга. Утврђено је да је наведени износ тужени књижио у пословним књигама као дуг према тужиоцу, а тужилац је определио тужбени захтев у складу са пословном документацијом туженог. Структура утуженог потраживања је таква да износ од 5.903.960,56 динара представља главно потраживање, а износ од 2.228.057,66 динара углавничену камату за период од 01.01.2019. године до 02.11.2022. године. Применом члана 262. став 1. и члана 279. став 1. Закона о облигационим односима, усвојен је тужбени захтев.

Наводима ревизије тужени побија се правилност оцене доказа и указује на погрешно утврђено чињенично стање о постојању правног односа између странака, те изостанак овлашћења за заступање туженог на страни лица са којим је тужилац закључио правни посао, злоупотребу печата и имена туженог, несавесност тужиоца код закључења и ништавост закључења правног посла.

Наведено није правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије. Ревизија из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Ревидент не указује на другачију судску праксу у предметима са истом чињеничном и правном основом тужбеног захтева. Не указује ни на питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана која би у овом предмету требало расправити. Није потребно ново тумачење права од значаја за одлуку у овом спору. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова и разлоге ревизије, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 15.07.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 8.132.018,22 динара односно износ од 69.172,23 евра по средњем курсу евра на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази цензус из одредбе члана 485. Закона о парничном поступку, то је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљун, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**